

Een serenade voor mijn Shéhérazade

Een ode aan mijn geliefde

Walter Palm is een fenomeen. Wanneer hij zijn gedichten voordraagt staat de tijd even stil. Het lijkt alsof de muzikale genen van de familie Palm dan even doorklinken. Woorden komen aan en rollen vervolgens door, als de sierlijke golven die Curaçao omringen. Graag mag de dichter regels herhalen, ze roteren dan even tot het vervolg van het gedicht zich aankondigt. En het behoeft haast geen uitleg dat alliteratie daarbij goed van pas komt. Niet voor niets noemde Wim Rutgers hem 'een van de belangrijkste moderne Antilliaanse dichters'. Walter Palm werd op Curaçao geboren (1951) en schreef diverse dichtbundels. Belangrijke titels waren 'Met lege handen ging ik slapen, met een gedicht werd ik wakker' en 'Sierlijke golven krullen van plezier'.

DOOR EZRA DE HAAN

Liefde doet vreemde dingen met een mens. En wellicht nog meer wanneer het een dichter betreft. Walter Palm nam zich voor om zijn geliefde voor iedere week van het jaar een gedicht, een ode, te schenken. Zijn uitgangspunt was het verhaal van Shéhérazade, de vrouw die haar dood wist uit te stellen door verhalen te vertellen en dat net zolang deed tot de sprookjes van 1001 nacht er waren. Palm draait het om, hij bekoort zijn lief met woorden, wekelijkse woorden vol vuur. Niet de vrouw, nee, deze keer is het de man die een jaar lang de ander weet te boeien. Het levert een bundel op die tijdloos is en soms eerder aan de hoofse liefde doet denken. En voor wie het begrip hoofse liefde onbekend

is, we spreken dan over de grote bewondering voor een vrouw, een die vaak onbereikbaar en dus meestal getrouwd is. Het gaat om een wederzijdse en eeuwigdurende liefde. De vrouw staat daarbij op een voetstuk (hoe kan het ook anders) en ze vormt de inspiratiebron waardoor de man vaak boven zichzelf uit stijgt. Bij Walter Palm liggen de zaken, gelukkig voor hem, niet zo gecompliceerd. Hij is gelukkig getrouwd en prijst zijn geluk in zijn gedichten.

'Een serenade voor mijn Shéhérazade' zou je een vreemde eend in het oecume van Walter Palm kunnen noemen. Zoals eerder gezegd, liefde maakt blind. Alle grenzen van de betamelijkheid vallen weg. Alleen die ene, degene van wie je houdt, doet er nog toe. En natuurlijk had Palm het bij een, twee of drie liefdesbetuigingen kunnen laten. Het mooie is juist dat hij dat niet deed. Hij gaat verder dan normaal, put zich uit en schrijft gedichten, die steeds weer zijn liefde voor de vrouw van zijn leven bejubelen. Apart is dat je soms regels tegenkomt die typisch Walter Palm zijn, meestal echter staan de gedichten in dienst van de bundel. Een taal, een euforische, daarvoor heeft hij gekozen. Maar af en toe klinkt de dichter zoals we hem kennen wel door. Dat gebeurt bijvoorbeeld in het een na laatste gedicht van deze bundel, 'Simpson Bay'.

Achter de opaalgroene heuvels van Simpson Bay

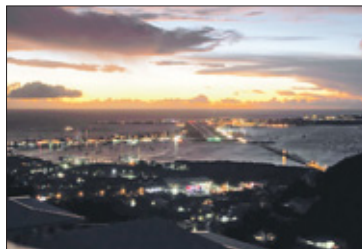
zakt de tropenzone met gebalde vuist.

Vissers met knokkelige vingers varen binnen met hun oogst van schitterend zilver.

De fluwelen wind streelt en fluistert mij toe: 'Ik ben het... Shéhérazade'.

De dichter haalt zijn netten op. Het zijn twee- en vijftig spartelende gedichten.

In de andere gedichten gaat het vooral om metaforen, tientallen voorbeelden van hoe schoon het ge-

Simpson Bay op Sint Maarten, met de ondergaande zon.

Een mooi cadeau voor Valentijnsdag.

luk en de liefde zijn. Daarbij wordt veel gebruikgemaakt van de natuur die, in al zijn puurheid, uitstekend aansluit bij de gevoelens die de dichter probeert weer te geven. Dat levert regels op als

Maar nu heeft een grote vogel de liefde

in zijn armen genomen en vliegt de liefde glansrijk over bergen en dalen.

Bergen en dalen vervagen, de liefde heeft vleugels gekregen.

Interessant is de opbouw van de zinnen in Palm's poëzie en ook hoe hij woorden durft te blijven herhalen. Zelfs een woord als liefde. Het is poëzie waar je je aan over moet geven. Zoals aan een geliefde.

Walter Palm biedt de lezer nog veel meer dan liefde in deze bundel. Mooie regels 'als staan vochtige tafels/ te transpireren van roman-

tiek' of 'Zilverachtig de ochtendnevel/ die als Chinese zijde/ het bos drapeerde'. Er valt zo veel te genieten in deze bundel.

Wanneer je deze gedichten in een keer verorbert doe je jezelf en de schrijver ervan tekort. Beter is het ze stuk voor stuk, liefst met een ruime tussenpoos tot je te nemen. Misschien door ze voor je geliefde voor te lezen, vlak voor het slapen gaan. Liefst wekelijks. Dan komen ze het best tot hun recht. En natuurlijk zullen er nuchtere mensen zijn, in wie de liefde een winterslaap maakt, die zeggen dat het wel héél veel liefdesgedichten zijn. En dat zijn het ook. Maar uiteindelijk net genoeg voor een jaar. En dan moet je opnieuw beginnen.

Een serenade voor mijn Shéhérazade
Walter Palm op Beauty & Books (Virtual Beauty),
Uitgeverij In de Knipscheer

Walter Palm

FOTO YVETTE WOLTERINCK

Walter Palm
Een serenade voor mijn Shéhérazade

IN DE WINKEL

De omslag van de dichtbundel.

Een grote vogel heeft de liefde in zijn armen genomen.

FOTO CURACAOFOTO.COM